

mensat af (Grosserersocietetets Komité, de af Borgerrepræsentationen valgte Medlemmer og Skipperlavets faste Komité).“

Lovforslaget Paragraffer og de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Man vil se, at der er stillet to Ændringsforslag af hele Udvalget. Nr. 1 behøver jeg ikke at omtale. Nr. 2 er stillet i Henhold til Udtalelser, der faldt her ved første Behandling fra socialdemokratisk Side, og er fremkommet ved Samarbejde mellem vedkommende Medlem af Udvalget, antager jeg, Retsformanden og den højtærede Justitsminister. Som det er udtalt i Betænkningen, er en Del Medlemmer af Udvalget, hvortil jeg hører, ikke særlig tilfreds med dette Ændringsforslag, men finder dog ikke at ville modsætte sig det. Grunden til, at jeg — og flere med mig — ikke er nogen egentlig Ven af dette Ændringsforslag, er, at jeg i det hele ikke kan skønne, at den Motivering, med hvilken man har ønsket at faa de deri omtalte Medlemmer valgt, er rigtig. Man har nemlig sagt, at Sø- og Handelsretten skulde være en Klassesdomstol, saaledes som den nu er, og det er for at modvirke, at den vedblivende kan anses for en Klassesdomstol i disse Sager, her er Spørgsmaal om, at man har ønsket at stille et saadant Ændringsforslag. De Oplysninger, der ere givne i Betænkningen, saa sparsomme som de ere, vise noksom, hvor urigtigt det er at gaa ud fra en saadan Betragtning, idet, som det siges her, i flere Aar igenem kun i et eneste Tilfælde Dommen er gaaet en Mand af Skibsmandskabet imod, medens i alle de andre af den Række Tilfælde, der have været for Domstolen, har den til Mandskabet hørende Part faaet Rettens Medhold. Dette viser noksom, at denne Ret er ikke saaledes, at man behøver at frygte for nogen Partiskhed, og det tør jeg ogsaa sige, at ganske i Almindelighed nyder Sø- og Handelsretten meget stor Anseelse baade for Sagkundskab og for Upartiskhed i Afgørelserne — hvoraf naturligvis ikke følger, at jeg er enig med Retten i alle dens Resultater, men det er jo noget helt andet. Jeg finder altsaa, at det er uheldigt, at man med den Motivering, at man vil modarbejde denne Domstols Egenskab af Klassesdomstol i visse Sager, stiller dette Ændringsforslag, thi det er ingen Klassesdomstol. Derfor har

jeg ikke haft Lyst til at vedkende mig dette Ændringsforslag, skønt jeg, som sagt, heller ikke vil modsætte mig det.

Der er i Slutningen af det Stykke af Betænkningen, som handler om dette Ændringsforslag, udtalt, at det maa anses for nødvendigt, at der sker en Forandring i eller gives et Tillæg til Loven om Rettens Pleje, fordi der ellers ikke vil være Overensstemmelse i Udtrykkene mellem de forskellige Love.

Jeg henleder Opmærksomheden paa, hvad der er udtalt i Slutningen af Betænkningen om Betalingen for Syns- og Skønsmænds Arbejde, naar der udkræves særlig Sagkundskab eller særlig Tidsansvendelse, eller der i øvrigt er Grund til at honorere ud over den ringe Betaling, som Syns- og Skøns mænd ellers skulle have. Her foreslaas altsaa Bestemmelsen given for Sø- og Handelsretten alene, og naar Udvalget har kunnet slaa sig til Ro med dette og ladet det blive ved, at kunde ved Sø- og Handelsretten udmeldte Syns- og Skøns mænd faa den forhøjede Betaling, saa er det, fordi der jo i alle Tilfælde, naar Loven om Rettens Pleje træder i Kraft — det ske tidligt eller sent, jeg haaber, det sker snart —, deri vil findes en Bestemmelse, der ganske svarer til, hvad der her er foreslaaet i § 4.

Saa vil jeg endnu kun bemærke, at naar Udvalget ikke har haft noget at bemærke ved, men tværtimod har sluttet sig uden Omtale til § 1 om, at der nu heretter skal være en Næstformand, som deltager i de almindelige Retssagers Behandling ved Sø- og Handelsretten og ikke som hidtil har et Hverv, som er indskrænket til at angaa Konkursboer, og hvad dermed kan stilles i Klasse, saa maa det vides og bør siges, at dersom Ministeren vælger eller Kongen beskikker til Posten som Næstformand et Medlem af den herværende Overret, vil det være uundgaaelig nødvendigt, at der konstitueres en anden Dommer i Overretten, thi Retten kan ikke undvære denne ene Mand. Det var jo med meget stort Besvær, at det lykkedes i Loven om Rettens Pleje at faa Tallet paa Overretsassessorer op med et Medlem, fra 15 til 16, og det var det allerringeste, man kunde nøjes med. Naar man nu vil tage en Dommer derfra og altsaa berøver Retten hans Arbejde for den Tid, han er Næstformand i Sø- og Handelsretten, vil det være nødvendigt at konstituere en Dommer. Om der saa er sparet noget videre ved det her foreslaaede, skal jeg ganske henstille; man